

สำเนาถูกต้อง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๗

.....

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา ได้มีมติเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๗ ในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๗ และนายอำเภอมะนัง ได้พิจารณาเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๗ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๗

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ)

(นายภาณุ เพ็ชรประดับ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา

.....	ป. อบต
.....	หัวหน้าส่วน
.....	พิมพ์/ทวน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา ว่าด้วยการควบคุมกิจการเลี้ยงไก่ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์เพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศให้การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๓๑ ประกอบกับสภาพสังคมปัจจุบันได้มี การเลี้ยงไก่ที่เป็นสัตว์ปีกเพิ่มมากขึ้น โดยอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ และเป็นอันตรายต่อประชาชนโดยส่วนรวม อีกทั้งเพื่อเป็นการควบคุมกิจการเลี้ยงไก่ให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะ สมควรกำหนดให้กิจการเลี้ยงไก่เป็น กิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการ เลี้ยงไก่ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ในการดำเนินกิจการ และมาตรการป้องกันอันตราย ต่อสุขภาพ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการเลี้ยงไก่ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกอบกับคณะกรรมการสาธารณสุข ได้ ออกคำแนะนำ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในด้านสุขลักษณะสำหรับ กิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เพื่อเป็นแนวทางแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นมา เพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนาต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนาและนายอำเภอเมะนัง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา ตั้งแต่วันประกาศใช้ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“องค์การบริหารส่วนตำบล” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่” หมายความว่า สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประเภทไก่เนื้อและไก่ไข่ โดยหมายรวมถึงสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ทุกขนาด

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการเท่านั้น

“การเลี้ยงไก่” หมายความว่า การมีไก่ไว้ครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนการให้อาหารอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอก กรง ที่ขัง หรือสถานที่ในลักษณะอื่น ที่ใช้ในการควบคุมสัตว์เลี้ยง

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือการให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจาก การประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบ กิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบ กิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ ๕ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนาเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบประกาศตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด

๑ บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้กิจการเลี้ยงไก่เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงไก่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาคารมีผลใช้บังคับ สถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการ ที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกฏหมายนั้น และกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ

เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย และไม่ก่อเหตุรำคาญ ต่อประชาชน โดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

(๑) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ น้อยกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕๐๑-๕,๐๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๓) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ตั้งแต่ ๕,๐๐๑- ๑๐,๐๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๔) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เกินกว่า ๑๐,๐๐๑ ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะ ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร และในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝนต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปื้อน ลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปีก ตลาดนัดค้าสัตว์ปีก อย่างน้อย ๕ กิโลเมตร

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงไก่เป็นสัดส่วนอยู่ห่างจากเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินที่มีเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ที่มีแนวเขตติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันให้พิจารณาจากจำนวนการเลี้ยงไก่ที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตระยะห่าง

ข้อ ๑๓ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านในพื้นที่ที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่มีมาก่อนข้อบัญญัตินี้ประกาศใช้ให้ประกอบกิจการต่อไปได้ โดยยกเว้นการปฏิบัติตามข้อ ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑ และห้ามมิให้มีการปลูกสร้างต่อเติมอาคารขึ้นมาใหม่

ข้อ ๑๕ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงไก่และส่วนประกอบ

(๑) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงไก่

(๒) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นพื้นที่แน่นหรือทำด้วยวัสดุแข็งแรง ไม่เปียกชื้นไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

(๓) หลังคาหรือฝ้าเพดานต้องทำด้วยวัสดุที่มีความคงทน แข็งแรง มีความสูงจากพื้น ถึงมุมเสาที่เป็นฐาน อย่างน้อย ๒ เมตรขึ้นไป

(๔) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้ไก่อยู่อย่างสบายไม่อึด เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ

(๖) โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบเปิดต้องมีตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่ดี

(๗) โรงเรือนเลี้ยงไก่ระบบเปิดต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ฝุ่นละอองและก๊าซต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์ หรือมาตรฐานสินค้าเกษตรแห่งชาติ

(๘) ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องใช้วัสดุคงทน ไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง หรือต้องมีวิธีการอื่นใดที่มีความเหมาะสมในการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองและมีความกว้างที่เหมาะสม สะอาด สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารไก่ รวมทั้งนำผลผลิตเข้าหรือออกจาก สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

(๙) สถานที่เก็บอาหารไก่ โรงผสมอาหารไก่ พื้นที่เก็บวัสดุรองพื้น พื้นที่ทาลายซากไก่ พื้นที่รวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ต้องจัดเป็นสัดส่วน มีความมั่นคง แข็งแรง และถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๐) บริเวณประตูทางเข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีการฆ่าเชื้อโรค โดยวิธีต่าง ๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าโรค หรืออ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

ข้อ ๑๖ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหารสัตว์

(๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม คุณภาพอาหารสัตว์

(๒) จัดให้มีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วนจัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษา ความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ภาชนะบรรจุอาหารไก่ควรสะอาดไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใด ที่เป็นอันตรายต่อไก่

(๔) จัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารไก่ เพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้าง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๑๗ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

(๑) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการทำความสะอาดและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี กรณีใช้อุปกรณ์การเลี้ยงแบบอัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบ การทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันที หรือมีชิ้นตอนที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์สำรอง เมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย เฉพาะโรงเรือนระบบปิดต้องมีสัญญาณเตือนกรณีระบบขัดข้อง

(๒) น้ำที่ใช้ในสถานประกอบกิจการต้องเป็นน้ำที่สะอาดเหมาะสมต่อการนำไปใช้ ปราศจากการปนเปื้อน มูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือน และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน โดยมีระบบสำรองน้ำไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน

(๓) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มสำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่ม ต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน

ข้อ ๑๘ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติ

(๑) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่ส่งผลกระทบต่อโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นโรคติดต่อ เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค บิด สุกใส หัด คางทูม ไข้หวัด ไรส์สตับอักเสบเอ โรคมะเร็ง และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ขนาดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีผู้ดูแล ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย ๑ คน โดยเป็นผู้ที่มีความรู้โดยผ่านการอบรมการจัดการ สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและสุขวิทยาส่วนบุคคล

(๓) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย การป้องกันตนจาก โรคติดต่อจากสัตว์สู่คน และการควบคุมสัตว์แมลงพาหะนำโรค

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรือนเลี้ยงไก่จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๔.๑) อาบน้ำ สระผม ข้างล้างร่างกายให้สะอาดทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และต้องล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้งภายหลังจากออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๔.๒) จุ่มเท้าในอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรค และล้างมือก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม และโรงเรือน

(๔.๓) สวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สถานประกอบกิจการจัดไว้ให้ โดยต้องเป็นเครื่องแบบ ที่มีความสะอาดและเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๔.๔) ในกรณีที่มึนเมาต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มือ ต้องสวมถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

(๔.๕) ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรพักอาศัยในโรงเรือน

ข้อ ๑๙ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๑) ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

(๒) กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผู้ประกอบกิจการ ต้องมีการกำจัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยต้องมีการป้องกันไม่ให้มีน้ำเสียหรือกลิ่นเหม็นกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก

(๓) ต้องมีการจัดการหรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น สัตว์ และแมลงพาหะนำโรค ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ

(๔) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม เพียงพอ โดยมีการคัดแยกตามประเภทของมูลฝอย

(๕) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นด้วยกรณีนั้น ห้ามนำไปทิ้งในสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ ในกรณีที่มีการนำมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ผู้ประกอบกิจการ ต้องจัดให้ผู้ดำเนินการเคลื่อนย้ายมีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ และแมลงพาหะนำโรค

(๖) ต้องมีการจัดการกำจัดภาชนะบรรจุเคมีหรือน้ำยาฆ่าเชื้อที่ใช้แล้วอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ

(๗) ต้องมีห้องน้ำห้องส้วม อ่างล้างมือที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีการดูแลรักษา ความสะอาดเป็นประจำ มีการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๒๐ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่ง

(๑) ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งต้องอยู่ในสถานที่ปลอดภัยและสะอาด

(๒) ยานพาหนะทุกชนิดที่เข้าและออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องแล่นผ่าน ระบบการฆ่าเชื้อต่าง ๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อ โรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค กับยานพาหนะด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่มีความเข้มข้นตามเอกสารกำกับการใช้

(๓) ยานพาหนะที่ใช้สำหรับเก็บขนมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ จะต้องทำการปิดคลุมด้วยผ้าใบหรือวัสดุอื่นใดอย่างมิดชิดไม่ให้มีการตกหล่นรั่วไหลหรือยื่นล้ำออกจากยานพาหนะ

(๔) อุปกรณ์ และภาชนะที่ใช้ในการขนส่งไก่ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ และได้รับการฆ่าเชื้อโรคก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง

ข้อ ๒๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๑) ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้องกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องมีระบบป้องกันและควบคุมโรคได้ ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่และควบคุมโรคให้สงบไม่ให้แพร่ระบาด ออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามกฎว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๒) จัดให้มีอุปกรณ์ฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพและอยู่ในสถานที่พร้อมใช้งาน ภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่

(๓) หลังนำไก่ออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือนเลี้ยงไก่ และบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนเลี้ยงไก่ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗ - ๒๑ วัน ตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๔) เมื่อพบไก่ป่วยต้องแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติ หากสงสัยว่าไก่ป่วยเป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ใช้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วนและดำเนินการ ตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีพบผู้ป่วยในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่สงสัยว่ามีสาเหตุมาจากโรคระบาดจากไก่ ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยทันทีและปฏิบัติตามคำแนะนำรวมทั้งให้ความร่วมมือกับ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

(๕) การทำลายซากไก่เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ให้ดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๕.๑) การทำลายโดยการเผาต้องมีสถานที่เผา เตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม เผาซากจนหมด และการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๕.๒) การทำลายโดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและไม่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึง ไม่มีน้ำขัง ห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยปูนขาว บนส่วนต่าง ๆ ของซากไก่จนทั่วและให้ฝังซากไ้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรหรือหากซากไ้มีจำนวนมากให้ทำการพูนดินกลบหลุม เหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรซึ่งการฝังกลบนี้ ต้องสามารถป้องกันการคืบคลานของสัตว์ได้สถานที่กำจัดซากไ้ต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงไก่ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์หรือปฏิบัติตามคู่มือ การปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

(๕.๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคในสถานประกอบ กิจการเลี้ยงไก่ เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ ต่อผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๒๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ

(๑) จัดให้มีห้องหรือตู้เก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรืออัคคีภัยได้ง่าย โดยเฉพาะ โดยต้องจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และแสดงป้ายชื่อ ชนิดหรือประเภท สารเคมีที่จัดเก็บอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ระดับความเข้มข้นก๊าซแอมโมเนียบริเวณสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงการทำงาน ต้องไม่เกิน ๕๐ พีพีเอ็ม

(๓) จัดให้มีการควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ มิให้เป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทาง ที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ใช้สัญจร

(๔) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเสี่ยงให้กับผู้ปฏิบัติงาน ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น แวนตา หน้ากาก ผ้าปิดจมูก หมวกคลุม ร้องเท้า เป็นต้น

(๕) เมื่อผู้ดำเนินการจะดำเนินการเปิดเล้าไก่เพื่อจับไก่จำหน่ายให้แจ้งองค์การบริหารส่วนตำบล ปาล์มพัฒนา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๓ นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขชนเพิ่มเติม

จากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้อำนาจให้ใช้ได้สำหรับกิจการ ประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น ใบ อ.๑, ใบ อ.๕ เป็นต้น
- (๔) รายงานความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านในพื้นที่ที่ประกอบกิจการ
- (๕) เอกสารอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าลัมพัฒนา กำหนด เช่น หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในการใช้อาคารที่เป็นสถานประกอบการ เป็นต้น

เมื่อได้รับเอกสารและหลักฐานแล้ว หากปรากฏว่าเอกสารและหลักฐานไม่ครบถ้วน ให้แจ้งต่อผู้ยื่นคำขอยื่นเอกสารและหลักฐานให้ครบถ้วน หากผู้ยื่นคำขอไม่ดำเนินการยื่นเอกสารและหลักฐานให้ครบถ้วนภายในเจ็ดวัน ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอตีงคำร้องขอรับใบอนุญาตดังกล่าว

ข้อ ๒๕ เมื่อได้รับคำขอใบอนุญาต หรือคำขอต่อใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่รับคำขอเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุผลจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุผลสมควร ให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๗ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าลัมพัฒนาเท่านั้น

การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระ ค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต การขอต่อใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๔

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่ได้รับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรณียื่นคำขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

สำหรับกรณีที่เป็น การขอต่อใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้าไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบตามจำนวน

ข้อ ๒๙ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลปทุมพัฒนา

ข้อ ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดเกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุผลที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดเกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่า ผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน ใบอนุญาต
อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษ ตามที่กำหนดไว้ใน
บทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ - ๑ ต.ค. ๒๕๖๗

ลงชื่อ

(นายภาณุ เพ็ชรประดับ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายเชษฐ บุตรรักษ์)

นายอำเภอมะนัง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำข้อมัญญ์ตองค้การบริหารส่วนตำบลพัฒนา
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	จำนวน	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๑	ตั้งแต่ ๑๐๑ ถึง ๓๐๐ ตัว	๓๐๐
๒	ตั้งแต่ ๓๐๑ ถึง ๕๐๐ ตัว	๕๐๐
๓	ตั้งแต่ ๕๐๑ ถึง ๑,๐๐๐ ตัว	๑,๐๐๐
๔	ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัว	๒,๐๐๐

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

คำขอเลขที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

( ) สำเนาทะเบียนบ้าน

( ) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

( ) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น ใบ อ.๑,ใบ อ.๕ เป็นต้น

( ) รายงานความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านในพื้นที่ที่ประกอบกิจการ

( ) เอกสารอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าล้มพัฒนากำหนด เช่น หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือ

สิทธิในการใช้อาคารที่เป็นสถานประกอบการ เป็นต้น

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน ( ) ครบ

( ) ไม่ครบ คือ

๑. ....

๒. ....

๓. ....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน ( ) ครบ

( ) ไม่ครบ คือ

๑. ....

๒. ....

๓. ....

กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเจ็ดวัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป หากไม่ดำเนินการยื่นเอกสารและหลักฐานให้ครบถ้วนภายในเจ็ดวันให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอตีงคำร้องขอรับใบอนุญาตหรือต่อใบอนุญาตดังกล่าว

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบคำขอต้ออายุใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

คำขอเลขที่...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

( ) สำเนาทะเบียนบ้าน

( ) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

( ) รายงานความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านในพื้นที่ที่ประกอบกิจการ

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอต้ออายุใบอนุญาตนี้เป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต้ออายุใบอนุญาต

(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน ( ) ครบ

( ) ไม่ครบ คือ

๑. ....

๒. ....

๓. ....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ตรวจสอบแล้วเอกสารหลักฐาน ( ) ครบ

( ) ไม่ครบ คือ

๑. ....

๒. ....

๓. ....

กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเจ็ดวัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป หากไม่ดำเนินการยื่นเอกสารและหลักฐานให้ครบถ้วนภายในเจ็ดวันให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอตีงคำร้องขอรับใบอนุญาตหรือต่อใบอนุญาตดังกล่าว

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

อัตราค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

๒. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

๓. หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอำนาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑.....

๔.๒.....

๔.๓.....

๕. ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๖. ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน

๑. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒. หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องไปยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

คำขอรับใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า ( ) บุคคลธรรมดา ( ) นิติบุคคล

ชื่อ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....เลขประจำตัวประชาชนเลขที่.....

อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงไก่แล้ว โดยมีรายละเอียด คือ

๑. ใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....ปี.....ออกให้เมื่อวันที่.....

๒. ชื่อสถานประกอบการ.....ประกอบกิจการประเภท.....
ลำดับที่.....กำลังเครื่องจักร.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน

๓. สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการการเลี้ยงไก่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเนื่องจากใบอนุญาต
ของข้าพเจ้าดังกล่าวข้างต้น ( ) สูญหายหรือถูกทำลาย ( ) ขำรุดในสาระสำคัญโดยมีหลักฐานเอกสาร
ประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านเจ้าของกิจการ (ผู้ประกอบการ/ผู้ถือใบอนุญาต)

๒. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดการ

๓. สำเนาทะเบียนบ้านของของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ

๔. กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้นำสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมแสดง
บัตรประจำตัวของผู้แทนนิติบุคคล

๕. กรณีเจ้าของไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเองได้ ให้ผู้รับมอบอำนาจหนังสือมอบอำนาจ ที่ถูกต้อง
ตามกฎหมาย พร้อมบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาแสดง

๖. กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายให้นำหลักฐานการแจ้งความ ณ สถานีตำรวจท้องถิ่นมาแสดง
ขอรับรองว่า

ขอความใบแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

(.....)

เลขที่รับหนังสือ.....ใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....ปี.....

กิจการลำดับที่.....ชื่อผู้ยื่นคำขอ.....

ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอ.....รับไว้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

(ใบแทน)
ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

๑. เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....
ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

อัตราค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)

ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

๒. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

๓. หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง โดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอำนาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔. ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้ด้วย คือ

๔.๑ .....

๔.๒ .....

๔.๓ .....

๕. ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๖. ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ๑. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒. หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องไปยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ